

Atlas III - Artsvejledning for isfugl

Af Klaus Dichmann

Kort om arten: Isfuglen er en standfugl og tilhører skrigefuglene, som er en gruppe af ofte meget farvestrålende, primært tropiske fugle. Isfuglen er absolut ingen undtagelse, hvad farvepragt angår! Den er en af de mest eksotisk udseende danske ynglefugle med sin lysende, turkisblå overside, de grønblå vinger, den orangerøde underside og den hvide halsstribе. Isfuglen er ca. på størrelse med en sanglærke – dog med en helt anderledes plump kropsbygning og en meget kort hale. Meget iøjnefaldende er næbbet, som er kraftigt og uforholdsmæssigt langt.

Inden for Europas grænser er arten vidt udbredt bortset fra de nordlige dele af Skandinavien, Nordrusland og det nordlige Skotland samt i Alperne. I Danmark er isfuglen en ret fåtallig ynglefugl, som forekommer spredt over det meste af landet. Hovedområdet for artens udbredelse er det centrale og østlige Jylland, mens der er meget langt mellem parrene i det vestligste Jylland og i den sydøstlige del af landet.

Ynglesæson: Fugle kan ses i færd med at udgrave rede huller i starten af april. I april og maj kan begge køn observeres. Udflyjningerne kan ses fra omkring d. 1. juni. Arten har ofte 2 kuld pr. sæson og skifter gerne redeplacering derimellem. I mere sjældne tilfælde kan isfuglen få tre og endda fire kuld unger på vingerne det samme år, og da kan der ses nyudflyjningerne helt hen i september.

Ynglehabitat: Isfuglen yngler herhjemme ved søer og vandløb med stejle skrænter, omkranset af krat eller skov.

Rede/æg/unger: Reden placeres for enden af en ca. 60 cm lang tunnel, som udgraves i skrænter i nærheden af isfuglens fiskepladser. I mere sjældne tilfælde kan isfuglen udgrave sin rede mellem rødder af væltede træer. Isfuglens æg er hvide, og som regel er kuld størrelsen på 5-7 æg. 23-27 dage efter at ungerne er udklækket, forlader de reden.

Sikkert ynglepar: Fugle, der flyver til og fra et nyudgravet eller gammelt redehul med føde til ungerne, samt nyudflyjningerne er sikre yngletegn. På stille dage kan der, ofte i lange sekvenser, høres en "snurrende" lyd fra de tiggende unger i reden.

Sandsynligt ynglepar: Redebyggende og/eller territoriehævdende fugle, samt parringadfærd på egnet ynglebiotop. I parringstiden skrider isfuglene ofte til hinanden, lidt hektisk, og senere i yngletiden afgiver de ofte et enkelt kort skrig til magen for at fortælle, at de er på vej med føde til ungerne. Den territoriehævdende del minder om parringskrigene, hektiske og i hurtig rækkefølge efter hinanden, og parret flyver ofte til redehullet og væk igen.

Muligt ynglepar: På egnet ynglebiotop i yngletiden uden anden yngleadfærd.

Kontakt: Klaus Dichmann, telefon: 20 86 90 52, e-mail: dichmann@tytoalba.dk